

Béts.

Ezen hónapnak 16-dikán, dél előtt érkezett *Laxenburgba* a' Királyné, a' hová ki ment vólt eleibe a' Király. Minekutánna ebédelték 's az étel után ki múltatták vólna ezen kies helyen magokat a' Felsőgek: Béts felé indúltrak, 's estvéli 9 óra előtt érkeztek bé az Udvarba; holott Vivat kiáltozásokkal fogadta a' fokaság. — H. *Kaunitz* annyira meg tisztelte a' Királynét, hogy ámbár nem ő szokott már darab időtől fogva a' Fejedelemhez menegetni; hanem mindúntalan az Uralkodó kereste 's keresi meg őret, 's magához is tsak a' dolgozó hosszú ruhájában szokása néki várni a' Fejedelmet: még is most kinn vólt *Laxenburgban*, a' Királyné udvarlására. — Az illyen Udvarlót nem foká szokták várakoztatni az Audientzia adásfal. — Az Iffjú H. *Lichtenstein* Károly igen rajta vólt, hogy valami hatvanig való Bétsi Fő Iffjusággal elébe lovagollyon 's tiszteletet teheffen a' Királynénak, Bétsbe lejendő bé jövetelével: de a' lovas Legényeknek száma nem szaporodott többre, fok utánna való járás után is, 13-nál. Ennyin ki mentek ugyan *Laxenburgba*: de estig ezek is úgy meg ofzlottak, hogy tsak négyen jöttek bé kísérobe a' Királyi Hintóval.

Hálits Országra nézve is ki jött a napokban, *Lengyel* és *Német* nyelven, az a' Végezése Ő Felsőségnek, mellynek ereje szerént, a' *Tartomány Rendjei* Küldöttjeinek kívánságokhoz 's megéggyezésekhez képest, a' *Fejedelmi Adónak* fizetése már első Májustól fogva vissza állott a' régi lábra; a' *Földes Urak* eránt való kötelességnek pedig, a' régi mód szerént lejendő tellyesítése *Juliusnak* elsőjétől fog kezdődni. Bátor a' *Hálits Országbeliek* csak az előbbeni kevesebb adó fizetésnek vissza hozása által is sokat nyertek: még is sok részben fognak a' *Földes Urak* is rajtok könnyíteni.

Ő Felsőge vissza küldötte *Styriába* is a' *Hertzegei Süveget*, mellyet még *M. Theresia* el akart vóltonnan 1765-dikben hozatni; *Jósef* Császár pedig osztán valósággal is el hozatott 1785-dikben. --- Ezen hónapnak 10-dikén vitetett bé az említett *Hertzegei Ékeség* előbbeni helyére *Grätz* Városába egész pompával.

Magyar Ország.

Folytatása Mélt. Báró Orczy László Úr Beszédének.

„Nints, a' ki nem látrya, hogy a' *Köz-Dolognak* szerentsés 's boldog mivólta, leg inkább a' *Kormányozásra* alkalmas *Magistrátustól* függ; a' ki, tudni illik, hivatallyának, minden részeiben, meg felelhesse.
Tör.

Törvénytink' 's Hazánk' szokása szerént, valamint az Igazfágnak ki szolgáltatása, úgy egyéb *Publikum* 's *Politikum*, nem különben a' Megyebéli Gazdafágnak (*Oeconomianak*) folytatása, a' *Magistrátust* illeti, 's attól kormányoztatik. Arra való nézve: valaki ezen fontos 's érdemes hivatalra választatik, szükség, hogy Hazánk' Törvényneit vóltaéppen értse 's tudja; szükség, hogy egyenes szivü 's tökéletes igaz Ember légyen; szükség, hogy a' köz dolognak mivóltát ismérje; és hogy, félre tévén mindenémü tekintetet 's különös saját hasznának keresését, Törvényünk' értelme szerént kinek kinek igazfágot szolgáltatni igyekezzék; a' szegény adó fizető népet, kit a' Természet Atyánkfiává tett, szerezse, tanáttsal táplálja, 's minden úton módon, főképp' a' gyengébbeket, törvényesen védelmezze. A' kit a' nagyra való vágyódás öfztönöz illetén hivatalnak el nyeresére, attól tartanunk kell: mért az ollyan ember, a' múlandó ditsőfféget el nyervén, a' köz dolognak előmozdításán nem igen aggódik; és, mennél inkább iparkodik az abbéli hivatalnak el nyeresében, annál veszedelmesebb, mért az Igazfággal kereskedést indít, és a' szegény népet veszregeri. — Ha mind ezeket szemek előtt viselik a' T. N. Rendek, és, valamint hogy méltó, szívekre veszik: nem leszen hiba a' választásban; nem fog ama jó barátságból, vagy ellenkezésből származó indulat, vérség szerént való szövetség, vagy vallásbéli tekintet, ennek vagy amannak el választ-

rására ösztönt adni; hanem a' fellyebb megírt erköltsök 's tulajdonfágok szerént való alkalmas volta. — Valamint mind együnknek, úgy a' köz dolognak állapotrya forog a' latban. Oktalan tselekedet, egy valakinek barátságáért a' Közjót fel áldozni, 's veszni hagyni. Otsmányfág, azon Rómaiaknak példajokat nem követni, kik a' köz dolognak kedvéért, noha egyéberánt halálos ellenségek valának, midőn a' köz hivatal által öszve szöverkeztek, egymásnak meg bortsátottak. — A' mi a' Vallás' dolgát illeti, én a' T. N. Rendeket egyedül tsak arra kérem: méltóztassanak arról igaz emberi érzékenységgel emlékezni, hogy mindnyájan egyetemben Polgárok vagyunk; egy kötelességünk, Hazánkat, annak szent Törvényneit, Fejedelmünket, magunkat, és a' szegény népet, egy szívvel lélekkel szeretni, óltalmazni, gyarapítani, és a' Közjónak előmozdítására 's öregbítésére mindenünket feláldozni. Ezt kívánnya ereinkben tsak az Országunk' javáért buzogó szabad Magyar vérünk; ezt kívánnya szent Törvényünk, melly egyedül egész, sok száz esztendőkről fogva öszve költt Társaságunknak tze'llya, és bóldogsága; ezt az Országunkban lévő Religióknak igaz oktatása, mellynek legfőbb oszlopa a' virtus, felebaráti szeretet, és józan élet; ezt a' Mindenható Istenhez való háláadás, hogy egy olyan Országban engedett Eleinknek le telepedni, abban mindnyájunknak 's maradékainknak élni, melly, mind Törvényeire, mind egére 's termé-

kenységére nézve, úgy szólván, tsak nem az egész Világban leg édesdebb jele Mindenhatófágának, és hozzánk való Isteni atyáskodó Izeretetének. — Továbbá még arra is emlékeztetem a' T. N. Rendeket, noha kétféleg kívül mindegyik előtt tudva van, hogy a' kik a' hivatalra el választatnak, Nemesek, 's, a' mennyire lehet, a' Megyében Birtokosok, legyenek. Melly valóban helyesen 's böltsen rendeltetett. Illetlen, tudni illik, hogy egy Nemtelen Nemesek' eleibe rétettesék. Törvényünk' fundamentoma is olly dolgokra építettett, mellyek a' Nemeseket illetik. A' Birtokosok a' kívánfágoknak nincsenek annyira alája vettetve, és a' köz dolognak hanyatlásával faját javaiknak veszedelmét is annál hamarább észre veszik, 's meg érzik. — Azonban, hogy azokat, a' mellyekről már szólottam, újra elő hozni ne kinteleníttessem, mivel leg közelebb az Ország' Gyűlésére ezen N. Vármegye részéről küldendő Követekről is gondolkozni kellett, méltóztassanak a' T. N. Rendek azoknak el választásában is, mind azon tulajdonságokra 's erkölsökre, a' mellyekről fellyebb szólék, tekinteni. Addig is pedig, míg a' Királyi Levél hirdettetni nem fog, Törvényünk Izerént ezen mostani építő Székhez kezdeni kívánván, íme a' *Candidátusokat* minden hivatalokra ki nevezem, és Törvényünk Izerént a' T. N. Rendeknek szabad választásokra ereszttem; kérvén egyszersmind hogy minden tisztségre *candidáltt* Uraknak nevei Nemesi díszes tsendességgel meg hal-

gat-

gattassanak, és úgy kezdődgyék azután a' választatás. " "

*A' Halottak Beszélgetéseik' Szerzőjének
gondolatai :*

„Tavaszra fordúlt az idő, a' természet ki rakodott a' maga gazdagságával, gyönyörű virágok kellemetesítették a' mezőket, hó szín ruhába öltöztek az élő fák. *Flóra* Isten Afz-fzony vidám tekintettel köszöntött bé az *Eli-zeumba*, és beszélt a' maga jó réteményeit a' felső Világnak. De jaj! a' *Hadnak* Istené lábaival tapodta a' virágokat, és el taszítá a' jó *Flórát* magától. Ment a' *Ditsőffég' Templomába*, és fel írta vas pennával a' *Végzések' Táblájára*: *Bé állott a' Hadakozás.* — A' *Lelkek* olvasták ezt, és sohajtoztak. A' *Hír* ki trombitálta mindenfelé. *Merkúrius* beszéltette, hogy a' *Prusszusok* és *Lengyelek* élő eszközökkel indultak meg; a' *Halál* élő vette a' maga kaszáját, 's fel készítette. — *Cháron* meg igazgattatta hajóját, mellyen a' *Vitézeket* által szállíthassa. — *István*, a' *Magyaroknak* hajdani *Királyok*, esendessen közelített elő felé; de hadi unszolásnak kiáltása hozta lángok közt az ő régi *Magyar Vitézségét*. Kezébe vette *Királyi Pálczáját*, kérte *Merkúriust*, hogy hozza által őtet az alsó Világra. El repültek 's meg állapodtak *Magyar Ország' térségei* felett. A' *kegyes Király* *Buda Vára* felibe helyherte magát, 's ekként szállott *vitéz buzgósággal* a' *Magyarokhoz* :

39 *Vitéz*

„Vitéz Nemzet!

Hallyátok meg az én szómat; a' Ti Királytoknak szava az, emlékeztessétek magatokat István Királytokra, és halgassatok reám! Vólt olyan idő — a' 14 dik Száznak eleje vólt az, mellyben Magyar Királyi Pálrza által igazgattattak Erdély, Moldva, Oláh, Horvát, Bosznyák, Dalmata, Szervia és Magyar Országok. Kereslétek fel Históriaitokban, oh Magyarok! Mind ezen Tartományok a' Ti Királyi Páltzátok alá tartoztak vólt akkor. Jaj! de ki rövidítette hát meg azt? — Emlékeztek Carobert' Fijára, a' Nagy Lajosra? Nagy vólt ő, és alig jut elzébe a' Maradéknak, az ő Nagysága. — Mondjárom meg nékem, oh Magyarok! esmérítek e' még Solimánt? ezt a' kegyetlen meg alatonitóját a' Ti Nagyságtoknak? — De nem úgy van a' dolog; nem ő győzte meg a' Ti Nagyságtokat: a' belső hadakozások nyújtottak ő néki útát a' Ti Tartománytokba. Olvasátok tsak figyelmetességgel a' Ti Vitézségteknek, a' Ti Tartományotoknak Históriaját. Miért győzedelmeskedtek Ti rajtatok a' Törökök? Ha meg kell vallani — mivel Ti magatok között nem egyeztetek. — Ugyan nem tsordúl e' most is ki szemeitekből a' könnyü, II. Lajos jó Királytok' 1526-dikbéli szerentsétlenségének képzelésére? Nem teltek e' el, bosszúállásnak kívánfágával, valahányszor ezt az esetet olvasátok Históriaitokban? — Jaj, Magyarok! ez a' veszedelem, a' Lászlók és Corvinusok alatt uralkodott belső víszálkodásaitok.

toknak szomorú következése vala. — Akkor országglott *II. Lajos* közöttetek, midőn a' Ti Virézfégteket ki vették előbbeni formájából az egymás közt való egyenetlenségek. — Olvasátok tovább *Históriáitokat*. Ki képzített *IV. Mahometnek*, egélsz *Bétság* lehető jöhetésére útar? — Minémű meg aláztatás az 1683-dikbéli? — Jaj, a' belső visszavonások okozák azt! Nem is akarom ezen szerentsétlenségnek Szerzőjít nevezni: a' *Tartományitokban* lévő romlások nyilván mutatnak még ekkoráig is azokra. De vesfétek egybe ezekkel, emlékezeiben hagyott tetreiket is *Eleiteknek*! Valamint az egyenetlenség, *Török* jármot vont nyakaitokra: úgy ellenben az eggyeffég, *Virézfégnek* tsuda remekeivé 's nagyokká tett benneteket. — Nagy *Lajos* ki terjesztette *Országatok* határait; de leher ezt tsudálni? — *Eggyesek* vóltatok ám az ő *Uralkodása* alatt. *Arany* ideje vólt ez *Magyar Ország*nak: tsak az a' kár, hogy 40 esztendőknél tovább nem tartott. — De minek megyek én olly *messze példákért*? *M. Therésia* él még a' *Ti sziveitekben*; esmertétek *Ti* ötet; láttátok *Posonban*, midőn *Baráti*tól el hagyattatván, 's ellenségeitől kergettetvén, hozzátok folyamodott segítségért. *Eggyesítettve* vóltak akkor a' *Ti sziveitek*, és *szablyáitokat* ki rántva, egy szívvel és szájjal terterek ajánlást, hogy a' *Ti Királyotokért* — *Therésidért* — kéfzek vagytok meg halni — meg is állottátok (Be édes emlékezet ez, a' *Ti sziveitek*re nézve) *szavatokat*. *Eggyesek* maradtatok, és alig je-

jelentetek meg a' tsata mezején: már meg verettek, a' Ti szíveiteken uralkodott Királynétoknak Ellenfégi! Minémű gyönyörködrető emlékezet ez? — Még az idegen Nemzeteknek szíveik is repesnek erre örömben: ugyan mit nem éreztethet hát ez egy Magyarral? Azt kell szükfégesképpen érezni néki, 's azon következtetést tsinálni Hazája Históriajának olvasása után, hogy a' Magyar Virézfégnek fenki is ellent nem állhatott: mikor a' Nemzet egy Lélektől vezéreltetett. — Meg akarta a' Természet mutatni a' Ti Tartományotokban, mire mehet, és minémű mértékben is osztogathatja, ha akarja, áldásait. Aranyat, ezüstöt, sőt és minden értz nemeket rakott ő a' Ti földetek kebelébe. Bort, gabonát, gyümöltsöt 's a' leg drágább plántákat származtat ki abból. Testeiteket erősséknak, egyenesséknak és magassáknak formálta; Lelkeiteket minden Tudományoknak bé vételére 's meg tanulására alkalmas tehetségekkel fel ruházta. Nézzétek el az egész föld színét; mutassatok nekem egy Környéket, a' hol a' természet olly bőv mértékben közlötte volna maga adományait, mint Ti közöttetek? — Titeket tehát bölдоglágra szült a' Természet. — Ki tartóztatta vissza eddig ezt a' bölдоglágot? Nézzétek végig, mind hosszára, mind szélére, Országotokat. A' leg szebb folyó vizek nedvesítik a' ti földeteket; tsergedezve viszik az adót a' ti fő folyó vizekhez a' Dunához. De nékrek használ e' ez a' folyó víz? Nem. Az *Osmanok* kegyetlen járma alatt nyög az. Leg szebb,

szebb, leg hajókázhatóbb folyó vizek va-
gyon Európában; 's egy Szultán parantsol
azzal, a' maga Szerájljából: hogy Ti a' ma-
gatok Neprunusotoknak hasznát ne veheffé-
rek. És ez a' Szultán *Barátokat kap a' Ke-
resztények között*, a' kik segíteni akarják,
hogy tovább is parantsolhassa, hogy Ti sem-
mi hasznat ne lássatok fő folyó vizekből.
Hogy' ver a' Ti szivetek, ezen Politikának
hallására? Magyarok vagytok? Igen is —
a' *Theresia* idejébéli Vitéz Magyarok. —
Igaz Magyarok vagytok, 's meg fogjátok
Ti mutatni, mit tehet Magyar Ország *Leo-
pold'* idejében. Azt a' Koronát fogja ő fel-
tenni, a' mellyet én hordoztam. A' Ti szí-
veteken fog ő uralkodni: mert az ő Kintse,
az Alattvalóknak Szive. Meg fogjátok látni,
's hallani, hogy szemekbe néz 's oda szóll'
ő a' maga Ellenfégeinek. Nem fél ő azok-
tól; — csak hogy egyszer a' Ti szivei-
ekkel birhar, tudja ő, mi telik ki tőletek;
mivel esméri Vitézfégreket. — Nem Ti va-
látok e', a' kik *Theresiát* szintén az egész
Európa' fegyverei közzül ki ragadtátok. —
Oh! mit nem rselekednétek hát most, a'
midőn a' Ti Királyotok már vissza verte fő
Ellenfégét, és a' midőn semmit nem kíván
ő egyebet, a' Török Udvarral való hadako-
zásban; hanem tsupán az igazságtalanul el-
szakasztott Tartományoknak vissza adását; a'
Ti fő folyó vizeknek szabadságát; és a' Ti
Bóldogságtokat? — „Haljunk meg Kirá-
lyunkért — haljunk meg a' Hazáért!” — De
úgy látom, mintha néminémű nehézsége
vól-

vólna szíveteknek, kedves Magyarjaim! a' Németek ellen. Ezek a' Németek, vallyon, nem a' Ti közönséges Atyátoknak Gyermekei e'? nem Atyátokefjai 's Barátitok e'? nem a' Ti Királyotok' Páltzája alá tartoznak e' ök is, veletek egygyütt? — Nem a' Ruha különbözteri meg az Embereket egymástól; hanem a' gondolkozás módja. — A' Németek és Tsehek ugyan nem szíves Atyátokefjai e' néktek? nem láttátok e', hogy' hartzoltak ök Belgrádnál, és Martinestjenél, a' Tiéitek mellett? — Olvasfátok még a' Ti Históriaitokat. Ki verte ki, 1683-dikban, IV. Mahometet, a' Ti Tartományotokból? nem Lotharingiai V. Károly tselekedte e' azt, a' Ti maradványotokkal egyesítettett Németekkel, és Lengyelekkel? — 's mirsoda indúlar fészkelte magát szívetekbe Laudon, Coburg, és Hohenlohe eránt? Nem tsudálljátok Ti a' nagy Német Vitézeknek Vitézfégeket? Oh! arról nem kételkedem: mert egy Magyar alattson módra nem gondolkozhatik. — A' szívet nem a' hosszú vagy rövid Nadrágban keresi ő; hanem az igaz helyén, a' hol meg is találja. — Tsak az egygyesség emelt fel Titeket mindúntalan, más Nemzetek felett, mint faját Históriaitok eléggé bizonyítja. Az egygyesség által vagyatok Ti győzhetetlenek. — Ugyan miért törekednétek a' Ti Német Atyátokefjai ellen? Vallyátok meg igazán, nem vitézül hartzoltak e' a' Németek az ellenség ellen? Ditsőségeeknek tartják ök, hogy győzedelmeskedhettek ellenségeiteken. Barátságokat ajánlják

ják néktek. Ne idegenkedjetez hát Ti is rólök — élyyerez inkább velez egyyeffégen. — A' Ti sziverez, és nemes érzékenységez nem hágy engemet arról kételkedni, hogy a' Magyar nemeszen gondolkoziz. — Többet nem szükség szóllanom.“

Ezeker szólla István Király — 's ezzel áldást adván Magyar Országra, visszaz tért Elizeumba.

István jól királykodott; bölts Törvényeket szabott Országá eleibe; kegyes és buzgó Követője volt a' Keresztény Vallásnak; szelidséggel bánt az Alattvalókkal. Szent az emlékezete ezen kegyes Királynak a' Magyaroknál. — Bizonyság ez arra, hogy a' jó Igazgatók örökös vigasztalást hagynak magok után, 's kedves emlékezetek orvosfág gyanánt van az emberi szivnek: de bizonyyság ez arra is, hogy a' Magyar Nemzet, egy háládatos Nép; melly a' jó Uralkodóknak jó téteiket 's érdemeiket firól fira tudja betsülni.

Ezen hónapnak 10-dikén váltotta fel a' Ns Komárom, Győr és Moson Vármegyék Zászlóallyaikat, Ns Poson Vármegye Zászlóallya, M. Gróf Amade Ferentz Úr kormányozása alatt, a' Korona örzésben; 11-diken a' Ns Nyitra Vármegyée is bé érkezett Budára, és magát a' Poson Vármegyeivel egygyesítette.

Ezt írja közelébb a' Balaton mellől egyy érdemes Barátunk: „Ezen folyó hónapnak 18-dikán, fog meg szállani Kexthelyen a' Gréfen Húfzár Reg. jének két Osztáallya, M. Gróf

Gróf *Festetics* György Úrnak vezérlése alatt, 's onnan ismét *Buda* felé fogja folytatni útját, holott fog maradni az Ország Gyűlése alatt, két *Ferdinánd* gyalog Reg-béli Batalionokkal.

— *Frantzia Ország.*

Tsak akad a' jó igyekezetnek mindenütt gátolója. — Midőn a' *Frantzia* Nemzet Gyűlése szintén óhajtott végre hajtotta már a' maga nagy munkáját, az egész Ország' javára 's állandó díszére és virágzására: akkor rámadnak annak kebeléből olly ellenségi a' Közjónak, a' kik a' Gyűlésnek egymástól való el oszlását akarják, és semmit is el nem múlatnak, hogy Hazájok' veszedelmét tárgyazó szándékjokban bődögülhassanak. — Tudják ugyan ök azt, hogy ennél fogva leomlik a' polgári szabadságnak Temploma, mellynek ezer akadályok között lehető felépítésében magok is eszközök láttattak darab ideig lenni; de mivel az ő áldozatjok nélkül tökéletességre nem mehetne az épület: örömmel szemlélnék annak romlását, tsak hogy ök magok, továbbra is, a' külső fényességet imádó Népnek Bálványjai maradhatnának. — Ugyan kik lehetnek ezek *Frantzia* Országban? — A' Papok — kik, míg ő reájok nem került a' for, ugyan buzogtak a' Haza ügyéért; de mihelyt az el múlt hónapban, az 1789

eszt.

eszt. Nov. 2-dik napjai Végezés fordúlt fel, mellynek ereje szerént, által szállottak a' Státus birtoka alá azon Józágai, mellyek eddig a' Papok' kezeiknél vóltak: már mindjárt el felejtkeztek, a' Haza eránt való kétszeres köteleffégeikről, mellyekkel úgy is tartoznak annak, mint közönségessen minden Hazafiak, úgy is, mint a' Státusnak Tisztviselői; elő verrek minden ki gondolható fortélyokat, hogy az említett Végezést meg hafzontalaníthassák; külön Gyűléseket tartottak egy Kaputzinus Klastromban; előbb azt akarták tzellyok' eszközlésére a' Nemzet Gyűlésében végeztetni: hogy a' Római Kathol. Vallás egyedül a' Nemzeti 's Törvények által bevett Vallás. Hogy ebben nem böldogúlhatarak, 's ellenben látrák, hogy tsak meg kell Józágaiktól válni; már most azt víttatják, hogy más Gyűlésnek kell fel állítódni ezen fundamentomon, hogy tsupán két esztendeig tarthat minden Törvény tévő Gyűlés, magának a' mostani Nemzet Gyűlésének meghatározása szerént. — Erre a' lett a' felelet, hogy a' Nemzet Gyűlése, Státust formáló Test; tsak akkor oszolhat el rehat, a' midőn készen lessz a' munkájával. — Még se engedí a' telhetetlenség, hogy félbe haggyák a' Papok a' fortélyoskodást. — Mit próbálnak végre? A' Tartományokat akarják pártjokra
haj-

hajtani. De alig ha rzélllyokat érhetik ez által is. Mert nagyon tudja már a' Nép is Fr. Országban, hogy a' Státustól függ az, mint akarja fizetni Tisztviselőit, és így a' Papokat is; kész pénzzel e', vagy másképpen? tudja, hogy meg érheti a' Párisi Érsek esztendőnként 50,000 Lvrl, a' mint végeztetett, azért, hogy eddig szintén 1 millióra ment a' jövedelme; tudja, hogy a' Papi főbb hivatalok inkább az érdemnek jutalmi lesznek, mihelyt száz ezereket nem hajtanak bé; tudja végre, hogy a' Papság is a' Polgári Társaságért van, mellynek tehát végső veszedelméből lehető ki szabadításáért nem tsak a' felesleg valót; hanem mindenét 's még életét is tartozik fel áldozni.

Prusszus és Lengyel Ország.

Nem készült még meg a' Kereskedést tárgyazó Kötés a' két Ország között, mint egy magános Levél után, jelentettük volt előbbeni Irásunkban. A' Frigy-Kötés tétett közelébb maga valóságában közönségessé, mellynek ereje szerént, nem 12; hanem 14,000 Gyalogsággal, 's 4000 Lovasfággal, és ezen Sereghez meg kívántató ágyúkkal fogja segíteni *Prusszia, Lengyel Országot*, meg támadó ellensége ellen — és nem egy Regementet; hanem 1000 Gyalógot lehet 20,000; és 1000 Lovast 26,000 Hollandus Arannyal, esztendőit által, meg váltani.

Ezen meg jobbítással kell azt olvasni, a' mi az 533-dik Levélen vagyon, *Lengyel Ország* alatt.

714

Pünköst Hav. 4-dik napján temettetett el *Kán-Sz. Miklóson*, Hazánknak egygy igen nevezetes tisztes Vénnye, néhai Főtiszt. Superintendens *Virág Mihály* Úr; kit mind azok, valakik Püspöki Igazgatása alatt vóltanak, különösen pedig, a' helybéli Ref. Ekklesiának minden Tagjai, valóságos lelki Attyoknak tartottak, s mindenkor is neveztek. Sőt, a' kinek vidám Öregségének, és régi, de mindenkor elméjében lévő tapasztalásiból származott, bölts, és ritka újságokkal tellyes beszédeinek tudására, Országunknak Nagygjai közzül is, sok által menő Méltóságok magokat meg alázták; és így a' ki méltán meg érdemli, hogy ezen egynehány foroknak olvasásával, mellyek emlékezetére emelterendő Kövére T. Göből Gáspár *Ketskéméti* Prédikátor Úr által készittettek, egész Hazánk előtt esmérates legyen.

* * *

Itt

nyugossza ki magát
 a' Szelid, a' Buzgó, a' Bölts
 Szónyi **VIRÁG MIHÁLY**-nak
 nagy Lelke mellől ki fáradt
 romlandó Részze.

Töltött

K. Sz. Miklósi hív Páfztorságában **L**,
 attól vett meg nyugovásában **IV**,
 végig viselt Püspökségében **XXXIII**,
Zombori Judittal

IX gyümölsű házasságban **XXXIII**,
Óri Fábían Kristínával **VI**.
 kétfzeri öz egységében **XVI**,
 esztendőket.

Meg látván Házának **LXX** Lelkekre
 telt szaporodását,
 Páriárkai bujdosásának
LXXXVII esztendők után
 véget vetett

MDCCXC-dik eszt. Pünk. Hav. 1. napj.

Költ *Bétsben*, Májusnak 18-dik napján. 1790.